

Bytí a jsoucnost

Tážeme-li se po tom, co to vlastně je „být“ (tj. být „jsoucím“), podnikáme vysokou abstrakci, protože nám nejde o to, „co“ tím jsoucím je, ale o to, že „jest“, tedy o jeho jsoucnost resp. bytí (o tom, jak souvisí jsoucnost s bytím, pojednáme zvlášť). Z toho pak předně vyplývá, že jak jsoucnost, tak bytí nejsou žádné ‚skutečnosti‘, žádné ‚reálné‘ věci, ale to to jsou naše myšlenkové konstrukce, výtvary naší schopnosti se intencionálně soustředit ještě na jiné věci než na reálné skutečnosti.

(Písek, 151129-1.)